

Posudek oponenta diplomové práce:
**„Právní úprava turistiky a vybraných volnočasových aktivit v českém
právním řádu“**
(Sylvie Korbařová)

Diplomová práce Sylvie Korbařové na téma „Právní úprava turistiky a vybraných volnočasových aktivit v českém právním řádu“ má celkem 99 stran, z toho 87 stran vlastního textu (vlastní text práce 211784 znaků tedy 117 normostran) a skládá se celkem z pěti dále členěných kapitol, seznamu použitých zkratk, seznamu pramenů a česky a anglicky psaného abstraktu. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 31. 1. 2018.

Aktuálnost tématu. Téma práce hodnotím jako velmi zajímavé a aktuální, a to jak s přihlédnutím k aktuálnímu vývoji právní úpravy, kde doznala změn právní úprava pohybu v národních parcích, tak s přihlédnutím k rostoucí popularitě volnočasových aktivit provozovaných ve volné přírodě, což v řadě ohledů vyvolává potřebu změn v právní úpravě. V rámci tématu existuje celá řada problémových a aktuálních otázek nejen v rovině teoretické, ale velmi často též praktické. Přitom tomuto tématu není v odborné literatuře věnováno příliš pozornosti a i v rámci diplomových prací se jedná o ojedinělé téma (podobnému tématu se na Katedře práva životního prostředí zatím věnovaly dvě diplomové práce)

Náročnost tématu. Materií, kterou práce zpracovává, považuji za středně náročnou. K náročnosti přispívá menší pozornost věnována tomuto tématu v odborné právní literatuře, širší materie a vztah tématu k poměrně širokému okruhu právních předpisů. Na druhou stranu autorka si volí za cíl pouhý popis vybrané problematiky a tomu odpovídá převážně popisná metoda, byť v některých částech práce autorka velmi dobře využívá též analyticko-syntetickou metodu. S přihlédnutím k zvolenému cíli a používaným metodám tak hodnotím zpracování tématu jako středně náročné.

Hodnocení práce. Posuzovaná diplomová práce je členěna celkem do pěti kapitol včetně úvodu a závěru práce. Stěžejní část práce přitom tvoří třetí a čtvrtá kapitola, tyto kapitoly jsou věnované právní úpravě turistiky a právní úpravě vybraných volnočasových aktivit. V úvodu práce se autorka vedle vymezení cíle práce stručně zabývá též vztahem volnočasových aktivit v přírodě a životního prostředí a dále vymezuje ústavně právní základy tématu. Druhá poměrně rozsáhlá kapitola nazvaná prameny právní úpravy je dosti popisná. Autorka zde však bohužel nepřináší poměrně rozsáhlý přehled pramenů, které s tématem souvisejí. Vybírá si pouze tři důležité zákony, z nichž první dva, tedy vodní zákon a lesní zákon jen stručně charakterizuje. Třetímu právnímu předpisu, zákonu o ochraně přírody a krajiny věnuje výrazně více pozornosti a popisuje nejdůležitější instituty související s tématem. Osobně nepovažuji strukturu a způsob zpracování této kapitoly za příliš zdařilé. Postrádám komplexnější přehled právních pramenů a institutů (v případě vod např. institut ochranných pásem, s ohledem na vodáctví jako jednu ze zvolených aktivit např. zákon o vnitrozemské plavbě). Podrobnější přiblížení zákona o ochraně přírody a krajiny považuji sice z hlediska tématu za správné, nicméně doporučila bych ho zařadit do samostatné kapitoly, neboť už se jedná spíše o stručný rozbor nejdůležitějších institutů. Kladně hodnotím do samostatné subkapitoly zpracovanou materií věnovanou novele zákona o ochraně přírody, která má z hlediska zvoleného tématu zásadní význam. Jako nejzdařilejší ze subkapitol zařazených do kapitoly dvě se mi jeví část 2.4.. – Zákon o lesích, ve které se diplomantce podařilo odpovídajícím způsobem upozornit na ta ustanovení lesního zákona, které mají přímý vztah k tématu práce, přičemž se avšak omezila na seznámení s ustanoveními jakožto prameny relevantní právní úpravy a jejich rozbohem se zabývá až v kapitolách 3 a 4 v souvislosti s rozbohem právní úpravy příslušných aktivit (turistiky, táboření apod.).

Třetí kapitola věnovaná právní úpravě turistiky je zpracována poměrně zdařile a pečlivě. Autorka se věnuje nejen samotné právní úpravě pohybu, ale též právní úpravě souvisejících aktivit – rozdělávání ohňů, táboření, nocování a bivakování v přírodě. Správně je zaměřena pozornost především na právní úpravu zákona o ochraně přírody a krajiny. Právní úprava těchto aktivit v lesním

zákoně je sice také reflektována, mohlo jí však být věnováno více prostoru. Osobně pak postrádám alespoň zmínku o významu právní úpravy zákona o pozemních komunikacích, zejména pak účelových komunikacích, neboť právě ty často slouží k pohybu ve volné krajině. Kladně hodnotím pečlivost zejména v částech věnovaných právní úpravě plynoucí ze zákona o ochraně přírody a krajiny, kde autorka neopomíná ani regulaci plynoucí z dosud platných návštěvních řádů národních parků či relevantní judikaturu a na příkladu demonstruje též právní úpravu plynoucí pro konkrétní maloplošné zvláště chráněné území. Nedostatkem kapitoly je převažující popisnost a opominutí řady problémových otázek právní úpravy. Pozornost je z problémových otázek věnována především regulaci táboření resp. nocování v přírodě. Jedná se o velmi dobře analyzovanou problematiku, ve které nechybí vlastní stanoviska diplomantky.

Čtvrtá kapitola se zabývá vybranými volnočasovými aktivitami, konkrétně vodáctví, cyklistice, jezdeckví, horolezectví, klasickému lyžování a „musheringu“. Dále se pak věnuje hromadným akcím ve volné přírodě - organizaci některých závodů v přírodě a organizaci fotografických závodů. Kapitola má převážně popisný charakter, ocenit lze snahu o komplexnost a širí záběr kapitoly. Určité výhrady mám k tomu, jak autorka přejímá názor citovaného článku, který dovozuje, že právo volného průchodu krajinou lze vztáhnout též na jízdu na koni, aniž by se zamýšlela též nad soukromoprávním a ústavně právním aspektem této otázky. Jedná se totiž o názor, který je založen na extenzivním výkladu ustanovení, které zasahuje do vlastnického práva. Stejně tak se v případě právní úpravy volného průchodu krajinou autorka nezabývá otázkou asymetrie právní úpravy, kdy vlastnické právo k pozemku je omezeno pouze vlastníky a nájemci z řad právnických osob, naopak u vlastníků (fyzických osob) volný průchod krajinou umožněn není. Připomínku mám též ke kapitole věnované horolezectví, která sice zmiňuje podmínky horolezectví upravené v návštěvním řádu NP České Švýcarsko, nicméně nepozastavuje se nad žádnou z těchto podmínek, ačkoli formulace dvou z nich je velmi sporná.

Autorce se podařilo naplnit v úvodu vytyčený cíl práce, tedy popsat právní úpravu turistiky a vybraných volnočasových aktivit. V závěru práce se autorce navíc daří výstižně charakterizovat a zhodnotit právní úpravu a taktéž vystihnout její základní problémy (nejasnost v pojmech, nepřehlednost, roztržitost apod.). Je škoda, že se autorka v převážné části práce omezila na popisný, přehledový charakter a méně se soustředila na problémové otázky. Zcela jistě však lze autorku pochválit za pečlivý přístup a poměrně široký záběr volnočasových aktivit v přírodě, kterým se věnuje. Logicky strukturovaná posuzovaná práce se zabývá všemi podstatnými aspekty tématu. Grafická stránka práce je na standardní úrovni. Připomínky nemám ani k jazykové a stylistické stránce práce, byť není prosta drobných překlepů a jazykových neobratností. Prameny, ze kterých autorka čerpá, jsou správně citovány, nicméně práce čerpá z poměrně malého okruhu pramenů.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím diplomovou práci Sylvie Korbařové jako velmi dobrou místy až výbornou a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě. V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby diplomantka odpověděla na tyto otázky:

- 1) Věnujete se problematice právní úpravy pohybu v nezastavěné krajině, a to nejen ve vazbě na zákon o ochraně přírody a krajiny. Zaměřte se nejen na pěší chůzi, ale též cyklistiku či jízdu na koni. Jaké jsou problémové otázky regulace pohybu (chůze a jízdy na nemotorových prostředcích).
- 2) Zhodnoťte novou právní úpravu turistických aktivit v národních parcích zavedenou novelou zákona o ochraně přírody a krajiny (zákonem č. 123/2017 Sb.).

V Praze dne 23. února 2018

JUDr. Martina Franková, Ph.D.